

[Hans Lund.]

foreslår man så fra VK-side, at for alle kvinder over 67 år, der får folkepension, og som er medhjælpende hustruer, skal folkepensionen ikke indgå i beregningen.

Jeg vil med det samme sige, at vi fra socialdemokratisk side må afvise mindretalsforslaget, og det er glædeligt at se, at også de radikale og SF går ind for denne tankegang. Vi mener, at det vil være uretfærdigt, at en aldersrente vil være bestemmende for éns skattetilsvær. Det må være urimeligt, at de samme kroner og øre beskattes på en anden måde, fordi man tilfældigvis passerer en aldersgrænse.

Jeg vil også gerne have lov til at sige, at det er ikke af hensyn til det eventuelle provenutab, som stat og kommune kunne få, hvis vi gik ind for, at de 67-årige skulle slippe billigere, for i praksis betyder det såmænd ingenting. Jeg har selv gjort forsøg på at undersøge, hvor meget det kan dreje sig om. Jeg har talt med flere skatteinspektører, og i hvert fald efter hukommelsen kan de ikke komme i tanker om, at der i det hele taget findes hustruer på over 67 år, der er godkendt som medhjælpende hustruer. Det ligger nemlig sådan, at det er ligningsmyndigheden, der bestemmer, om man kan indrømme fradrag for medhjælpende hustru, og det vil nok i al almindelighed være et særsyn, at de, der har passeret den almindelige pensionsalder på 67 år, fortsætter i erhverv i et omfang, så de virkelig kan opnå de goder.

Jeg er da klar over, at bestemmelserne med hensyn til medhjælpende hustru er kommet for at blive. Jeg vil gerne være med til i skatte- og afgiftsudvalget at medvirke til, at vi prøver at finde frem til bedre og klarere regler på disse områder. Jeg er klar over, at der er adskillige hustruer, som faktisk er med til at bære mandens erhverv. Jeg er også klar over, at der er hustruer, som faktisk burde være skattemæssig hovedperson, mens manden var medhjælpende — der findes jo mange dygtige kvinder her i landet — men jeg mener, at vi må tage hele spørgsmålet op på en fornuftig måde, således at vi virkelig løser de problemer, der endnu er med hensyn til sambeskatning og med hensyn til medhjælpende hustru.

Jeg er klar over, at der er mange, der kommer lettere om ved bestemmelserne.

Når man tænker på den måde, som interesserentskaber og aktieselskaber kan overføre indtægter til hustru på, så synes jeg i hvert fald, at det er rimeligt, at vi gør forsøg på at løse problemerne med hensyn til den medhjælpende hustru, hvilket måske har betydelig større værdi end nogle af de små skatte-tricks, som man i øjeblikket laver fra aktieselskabers og fra interessentskabers side.

Det andet ændringsforslag, som man fra VKs side har stillet, drejer sig om bortfald af det forslag, som finansministeren har fremsat med hensyn til en nemmere adgang til at få trækprocenten ændret hos arbejdsgiveren. Jeg synes, det er et udmærket forslag, finansministeren er kommet med. Jeg mener, at det er en nem ordning, og det er ikke en ordning, som generer arbejdsgiverne. For hvad enten arbejdsgiveren skal modtage en skriftlig henvendelse fra sine medarbejdere, eller medarbejderne skal henvende sig på skattekontoret og dér få trækprocenten ændret, må ulejligheden være nøjagtig lige stor for arbejdsgiveren. Men vi taler jo altid meget om her i tinget og også på møder ude i landet, at vi skal forenkle administrationen, og vi skal billiggøre, og den ordning, finansministeren foreslår, er i hvert fald en forenkling, en billiggørelse af den offentlige administration.

Finansministeren har jo til udvalget afgivet et notat om, hvordan han ønsker reglen administreret, og det går ud på, at der skal dels være en skriftlig henvendelse til arbejdsgiveren, dels at man kun én gang kan få lov til at ændre trækprocenten i opadgående retning og én gang i årets løb kan få lov til at nedsætte til den trækprocent, som er officielt fastsat. Også VKs ændringsforslag på dette område vil jeg anbefale at man stemmer imod.

Jeg skal ikke nævne de andre ting, som der er enighed om, men jeg vil gerne til slut have lov til at komme med ikke blot et lille hjertesuk, men også en lille kommentar til den kritik, som rettes mod kildeskatten. Det er sådan, at enhver form for skat og enhver form for skattesystem er upopulær, sådan har det været, så længe mennesket har betalt afgifter til det offentlige. Man ser gang på gang i aviserne og hører også på møder en meget stærk kritik af kildeskattesystemet. Det er altid populært at kritisere det, der er upopulært, men spørgsmålet er, om